

paljon toivoi Suomi senaattori, vapaa-
herra Johannes Gripenbergistä, mutta
toisin oli päättänyt Hän, joka sanoo: mi-
nun ajatukseni eivät ole teidän ajatuf-
senne, ja teidän tienne ei ole minun tieni.

— Waan vähän yli puoli vuotta ennätti
tämä jalo wainaja waijuttaa pädelinkei-
nomme korkeinna edistäjänä!

Se on tätä jaloa wainajata kuin mei-
dän on kiittäminen tämän vähäisen oppi-
laitoksemme olemassa olosta. Ja minkä
suuren arwon hän sille pani, lausuu hän
eräässä kirjeessään meille seuraawasti:
minun mielestäni ovat nämät harrastuf-
set kaswitarhan eli niin sanotun lapiowil-
jelyksen alalla äärettömästä merkityksestä
wähäwaraiselle jopa kaikkein wähin-
waraiselle maanwiljelijälle rakkaassa isän-
maassamme.

Uewittkoon tämän vähäisen oppilaitoksen
kautta lapiowiljelys motalimmanfin majan
ympäriille suloisessa Suomesamme! Ja
näin on Suomi aina kiitoksella ja siu-
nauksella muistelewa tämän jalonmielisen
poikansa nimeä ja lyhyt aikaisinkin waiju-
tusta.

Lopuksi jaettiin todistukset ja toimituf-
sen lopuksi lufi johtajatar Esain 40 luv.
28—31 w. lyhyen rukouksen ja weisat-
tiin U. W. N:o 401 w. 10.

Tuo hauska tutkinto ei ainoastaan tny-
dyttännyt watsaa, waan piti kuuliain mie-
let wirkeinä, että oppilaat niin erittäin
hywin ja tarkoin tekivät selkoa nautti-
mastaan opetuksesta. Nyt wasta kiitän
koulun johtajataria rowastinra Böyhöstä
ja huudahdan: Eläköön kaswitarhan hoito
Bohjolasamme.

Kaiku 7/10 1893. A. J—nen.